

[Socialministeren.]

dig i en Misforstaaelse — nej, denne Gang i to Misforstaaelser vedrørende denne Paragraf; der skal ikke ydes Hjælp til værnepligtiges Familier, der skal ydes Hjælp til Personer, som er indkaldt til Manøvrer, altsaa kun til disse korte Indkaldelser, som finder Sted for værnepligtige en eller to Gange efter udstaaet Værnepligt, og dernæst kan der kun ydes Hjælp, for saa vidt vedkommende værnepligtige har sikret sin Familie ved Medlemsret i en anerkendt Sygekasse, i hvilken Forbindelse jeg beder det ærede Medlem erindre, at Sygekasserne kun i Sygdomstilfælde skal udrede Dagpengehjælp, hvis vedkommende under Sygdom mister sin Arbejdsfortjeneste. Det er altsaa ikke helt rigtigt.

Ogsaa mod Folkeforsikringsforslaget retter det ærede Medlem Hr. Krag nogle mere specielle Indvendinger. Det ærede Medlem taler om Genoprettelsen af det saakaldte Privilegium for Lønarbejdere. § 6 indeholder imidlertid intet som helst om noget Privilegium for Lønarbejdere. Den er tværtimod i nøje Overensstemmelse med den saavel i Folketing som i Landsting enstemmigt vedtagne Lov af 19. April 1929 om Ændring i Sygekasselovens § 6. Det er direkte afskrevet — skulde da være det, og hvad mener det ærede Medlem overhovedet med at tale om Privilegium, naar det i § 6, 2det Stykke, sidste Punktum, i mit Forslag udtrykkeligt er fastslaaet, at Indtægts- og Formuegrænser for Adgang til Sygekasser skal være ens for alle Kategorier af Personer? Det synes jeg heller ikke er nogen heldig Kritik.

Jeg kan endvidere ikke dele det ærede Medlems Betænkeligheder ved Bestemmelsen i Folkeforsikringsforslagets § 15 om Kommunens Pligt til i givet Tilfælde at yde Hjælp til Betaling af Sygekassekontingenter og Invalidepræmier. Jeg har allerede nævnt, at Kommunerne ikke er frit stillede, men jeg henviser her til mine Bemærkninger før med Hensyn til de Ting, den ærede Ordfører Hr. H. P. Hansen vil svare paa. Kun vil jeg tilføje, at da selve Bestemmelsen indeholder den efter min Mening fornødne Begrænsning, maa jeg anse det for upaakrævet at træffe de af det ærede Medlem omtalte Foranstaltninger, idet jeg nødvendigvis maa have Tillid til, at danske Kommuner vil holde sig de af den danske Lovgivningsmagt foreskrevne Regler efterrettelige, ellers hører alting op. Jeg gør opmærksom paa, at disse Udgifter helt skal bæres af den paa-gældende Kommune selv, uden Refusion

nogetsteds fra. Naturligvis kan vi ogsaa her forhandle om en anden Formulering, der i maaske endnu højere Grad modvirker Misbrug, som jeg imidlertid ikke tror paa med den nugældende Formulering.

Anvendelsen af Forholdstallene 100—85—70 ved Beregning af Satser efter Lovforslaget for de forskellige Kommunegrupper er, som udtrykkeligt anført i Bemærkningerne, sket under Hensyn til, at disse Forholdstal efter de nyeste Beregninger bedre svarer til Livsvilkaarene. Leveforholdene i Hovedstaden, i Byerne og paa Landet end dem, man tidligere har brugt, 100—80—60. Derimod har det ærede Medlem Ret i, at disse Forholdstal ikke er benyttet ved Fastsættelsen af Satserne for Pengehjælp og Barselshjælp i Henhold til Forslagets § 19, Stk. 1, Nr. 4, idet jeg i det hele taget med Hensyn til dette Punkt har fulgt Udvalgets Indstilling angaaende Hjælp i Anledning af Fødsel. Jeg har for saa vidt været inkonsekvent, og jeg giver med Glæde det ærede Medlem denne cadeau, men det kan ogsaa rettes, hvis det menes at være urigtigt.

Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven var utilfreds med § 58 i Forsorgslovforslaget, hvorefter Kommunerne i Tvivltilfælde skal erkyndige sig om Lovligheden og Tilladeligheden af en ansøgt Hjælp. Bestemmelsen er et Udtryk for det Princip, at hvis Kommunerne i øvrigt er i Tvivl om, hvorvidt en ansøgt Hjælp maa ydes — og det er de meget ofte nu, og saa siger de altid, nej altid tør jeg ikke sige, men ofte nej —, skal der her gælde det samme, som gælder i den øvrige danske Ret og vel i alle mulige almindelige Retssystemer, at Tvivlen skal komme Ansøgeren til gode og ikke det offentlige, ud fra Retsstandpunktet: in dubio pro reo — hvis de altsaa er i Tvivl, skal de spørge højere Myndigheder i Stedet for at jage Manden hjem. Jeg tror, dette Princip er rigtigt, men jeg er villig til at forhandle om en ændret Affattelse, hvis det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven ønsker det, dog med den Tilføjelse, at man kan jo i og for sig jonglere med en hvilken som helst Affattelse der gives, hvis man vil; det er meget vanskeligt at finde en Affattelse, som man, hvis man ikke rigtig til Bunds forstaar Formaalet, ikke kan kritisere.

Endvidere efterlyste det ærede Medlem en Bestemmelse om, hvornaar forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag til Ægtebørn og Børn udenfor Ægteskab hører op, og spurgte, om det ikke er en Fejl i Lovforslaget, at der ikke findes en